

- 1959 Ε. Χ. Γονατάς, *Η κρόπτη*.
 1962 Μαντώ Αραβαντινού, *Γραφή Α'*.
 1966 Α. Καμπάς, *Δέκα ποιήματα*.¹¹⁷
 1971 Γ. Παυλόπουλος, *Το κατώγι*.

Η ως άνω παράθεση των ονομάτων χαρτογραφεί σχεδόν όλους τους ποιητές της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς —ή τους συνήλικες των πρώτων μεταπολεμικών χρόνων— που έχουν εμφανίσει έργο αξιοπρόσεκτο, μέσα στα νεανικά μέτρα, ή αρκετά 'υποσχόμενο' και με το επόμενο επαληθεύουν την υπόσχεση αρκετά ή σημαντικά.

Η πεζογραφία

Κομίζοντας όλο το συγγραφικό του δαιμόνιο, ο Κοσμάς Πολίτης με το μυθιστόρημα *Γυρί* περνάει σε μια νέα περίοδο, κατά την οποία ο ιδεολογικός του προσανατολισμός είναι μεν ευδιάκριτος αλλά όχι αποπνικτικός, καθώς η αποδεδειγμένα ευφάνταστη και ευθύβολη γραφή του αποδεικνύει την αξιοπιστία της οπτικής του γωνίας παρατήρησης. Η κριτική, τόσο η κατατεθειμένη όσο και η προφορικά διατυπωμένη στα στενωρύμια της Αθήνας, πρόσεξε το έργο και το εκτίμησε. Αν συνυπολογίσουμε και τα διηγήματα που δημοσίευσε σε περιοδικά και εφημερίδες αυτά τα χρόνια, η στρατευμένη λογοτεχνία είχε αποκτήσει ένα συγγραφέα που δεν πρόδιδε τους κανόνες της τέχνης.

94

Αντιγράφω από την κριτική του Α. Πανσέληνου:

[...] το έργο του Κοσμά Πολίτη είναι ένα έργο γραμμένο με εξαιρετικά γοητευτικό τρόπο και βαθιά ανθρώπινο, δηλαδή προοδευτικό. Την πρωτότυπη κι εντελώς προσωπική τεχνική του ο συγγραφέας την ξέρει τόσο καλά που την παίζει στα χέρια του σαν ταχυδακτυλουργός. Τ' όνειρο και η πραγματικότητα, το αληθινό και το φανταστικό, το πιθανό και το απίθανο, η σκέψη και η παραίσθηση διαδέχονται το 'να τ' άλλο κι ο αναγνώστης βρίσκεται μέσα σε μια ατμόσφαιρα παράξενη, μαγική, που δεν είναι ούτε αληθινή ούτε ψεύτικη, γιατί ό,τι υπάρχει στον άνθρωπο είτε είναι χειροπιαστό είτε άπιαστο, είναι όλα πραγματικά. Είναι μάλιστα στο να μπάζει μέσα στο έργο τους ήρωές του, χωρίς θόρυβο, και

117. Ένα χρόνο μετά τον πρόωγο θάνατό του.

